De boomkistdame had rimpels

BORIS VAN DER SPEK

Archeologe Maja d'Hulloy geeft de boomkistdame, een vrouw uit de zevende eeuw, een gezicht van klei en rubber. 'Ik ga haar laten frunsen.'

Maja d'Hulloy: 'Hoe meer de schedel op een mens gaat lijken, hoe leuker het wordt.' FOTO: [illegible]

Wie de werkplaats van archeologe Maja d'Hulloy betreedt – op een adres in de Bloemenstad dat geheim wordt gehouden – wanert rit K tij CSI. Anatomische posters en modellen van schedels wisselen elkaar af, stapels doosjes staan in de kast, en op tafel staat een medium hoofd van klei ons aan.

D'Hulloy (52) werkt hier voor het Frans Museum aan een gezichtsreconstructie van de boomkistdame, een vrouw uit de zevende eeuw van wie het lijk werd gevonden in 1915 in een uitgehoolde eik. "Kunst je dat in het hoofgestelt Kaum. Nij komt de verfijndste, met rimpels en daarna de huidkleur."

De basis is een mysle van de schedel. Die wordt minutieus gemeten. "De afmetingen van de schedel zeggen veel over lijfsindeelheid neus, lippen en oren." Aan de hand van onderzoeken naar het doorsnegezicht van een West Europese vrouw stopt d'Hulloy spelden in de schedel, om aan te geven waar het weefsel dikker is. Deze is kostbaren maakt ze dan een gezicht. "Hoe meer de schedel op een mens gaat lijken, hoe leuker het wordt. Het voelt wel als mijn kindje als het de deur uitgaat."

Het gezicht wordt een benadering, geen portret. "Want alles uit skeletonderzoeken en boekjes kaben, dat kan niet. Een deel wordt gemaakt naar eigen invulling. Ik ga haar laten frunsen."

d'Hulloy doet al zes jaar dienstverlener werk en in zoom begon ze met het reconstrueren van gezichten. "Mijn eerste gezicht was dat van Tripsje, een vrouw die zevenhuderend jaar geleden leefde. Daarnaast heb ik bijvoorbeeld ook het gezicht gereconstrueerd van Hildegonda van Voorne, een vrouw overleden in 1302. Zij was het leukst omdat het een vrolijke vrouw was, met lekker veel rimpels."

Die rimpels krijgt de boomkistdame ook. Ik een kommen h boek staat, welke rimpels in welk stadium verschijnen op het gezicht van een gemiddelde blanke vrouw. "Hiervoor zo tussen de veertig en vijftig jaar wanneer ze sterft, zag ze er voor de huidige tijd waarschijnlijk vier jaar ouder uit. Je moet rekening houden met de levensomstandigheden in die tijd. Hoe ze eiskten, wat ze voel in de

'Het voelt wel als mijn kindje als het de deur uitgaat'

winter kijken op het gezicht van een gemiddelde blanke vrouw. "Hiervoor zo tussen de veertig en vijftig jaar wanneer ze sterft, zag ze er voor de huidige tijd waarschijnlijk vier jaar ouder uit. Je moet rekening houden met de levensomstandigheden in die tijd. Hoe ze eiskten, wat ze voel in de

huisvrouwen, maaiden ze hard werken?"

Dat laatste lijkt niet waarschijnlijk, de boomkistdame had een voet die rijk dure kwetsuretatting zou. "Tij wat rijkere mensen, was de huidkleur waarschijnlijk wat lichter."

De kleur en wordt aangebracht op een afgietsel van het gezicht, met rubber dat lijkt op mensenhuid. Op het laatst worden de ogen ingezet en het haar aangebracht. De kleur hiervan bepaalt d'Hulloy zelf. "Maar ik blij realistisch, uitgaand uit Friesland geef ik geen zwarte kuiken."